

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

VII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM
2014. MÁJUS • ÁRA: 150 FT

„Amikor befogadjuk szívünkbe a Szentlelket,
és hagyjuk, hogy cselekedjen, akkor maga
Krisztus válik jelenlővő életünkben
és általunk maga Krisztus fog imádkozni,
megbocsátani, reményt és vigaszt nyújtani.”

(Ferenc pápa)

Mi a bérmálás?

A bérmálás az a szentség, amelyben a megkeresztelt megkapja a Szentlélek ajándékát, erőt és küldetést kap, hogy Krisztus élő tanúja legyen az Egyházban és a világban – foglalja össze a kiskatekizmus. Ám hogy e szentséget jobban megismerhessük, kezünkbe kell vennünk a „nagy katekizmust”, vagyis a Katolikus Egyház Katekizmusát, vagy pedig egy dogmatika kézikönyvet. Mi most az utóbbit tesszük, és Schütz Antal, a múlt század egyik legnagyobb magyar teológusának Dogmatika. A katolikus hitigazságok rendszere c. tankönyvét (1937) hívjuk segítségül.

Míg a keresztség az újjászületés szentsége, a bérmálás a természetfeletti növekvés, illetőleg nagykorúsodás szentsége, a természetfölötti élet teljességét közlő szentség. A bérmálás ugyanis olyan szentség, melyben a megkeresztelt veszi a Szentlelket hitének állhatatos és eredményes megvallására. Magyar elnevezése a szláv „bermovaty” (megerősít) szóból származik. Latinul „confirmatio” (megerősítés), a protestáns felekezetek ez alapján használják a „konfirmáció” kifejezést.

A bérmálás Krisztus rendelte szentség. Jézus megígérte követőinek a Szentlelket, nemcsak az apostoloknak, hanem mindenkinek. Ez az ígérete elvben teljesedésbe ment Pünkösdkor, mikor Péter tanúsága szerint a Szentlélek mindenki számára eljött (vö.: ApCsel 2,38). Mint-hogy azonban a Szentléleknek egy különleges adományozása kilátásba volt helyezve minden hívő számára, rendelkezésre kellett állni egy módnak is a Szentlélek közlésére, mely így hivatva volt állandósítani a Pünkösddöt az Egyházban. Erről beszél az Apostolok Cselekedetei: „Mikor pedig az apostolok,

akik Jeruzsálemben voltak, meghallották, hogy Szamaria befogadta Isten ígét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. Amint odaérkeztek, imádkoztak értük, hogy elnyerjék a Szentlelket, mert az még egyikükre sem szállt le, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevében. Ekkor rájuk tették kezüket, és azok elnyerték a Szentlelket” (ApCsel 8,14-17). Ami itt le van írva, az a bérmálás szentségének kiszolgáltatása volt.

Római Szent Hippolütosz (kb. 170–235) ír arról, hogy a püspök kézrátétele és imádsága mellett krizmát is használtak a szentség kiszolgáltatásakor. (A krizma a püspök által megszentelt balzsammal kevert olaj.) Így alakult ki a ma is használatos forma: a püspök kezét a bérmálkozó fejére teszi, homlokát kereszt alakban megkeni krizmával, és ezt mondja: „N., vedd a Szentlélek ajándékának jelét!” (N=a bérmálkozó bérmaneve.)

A bérmálás szentségének többféle hatása van. Először is a megszentelő kegyelmet növeli és teljessé teszi azáltal, hogy sajátos módon közli a Szentlelket. Ezt juttatja szemléletes kifejezésre a szentség formája és alapvető szertartása is: a kézrátétel és a krizmakenés. Amint az Üdvözítő azért Krisztus, azaz Fölkent, mert istenséggel van felkenve, úgy a keresztyének azért krisztusiak, mert Szentlélekkel vannak felkenve – mondja Antiochiai Szent Theophilosz (+ 180 körül). A kegyelmi életnek a keresztségben adott csiráit és kezdéseit a bérmálás teljességre viszi, amennyiben a lélek számára folyósítja a természetfölötti élet összes erőit és tényezőit: „Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen.” (Jn 10,10). Ezt fejezi ki a bérmálásnak oly gyakori másik régi neve is: „signaculum”, azaz pecsét. A bérmálás pecsétet

vet, mintegy pontot tesz a kegyelmi közlések sorára. Ezért is szól így a görög katolikusoknál a bérmálás szövege: „A Szentlélek ajándékának pecsétje. Ámen.” Ez a lélekbe nyomott jegy eltörölhetetlen, emiatt megismételhetetlen: csak egyszer lehet a bérmálás szentségében részesedni.

A bérmálás szentségi kegyelme a Szentlélek ereje a hitnek állhatatos és bátor vállalására. Ezért a Szentlélek nagy fogékonyságot ad a felülről jövő indítások iránt, továbbá a természetfölötti leleményességet és életkedvet, vagyis megadja azt a kegyelmi fölszerelést, mely kifejezésre jut a Szentlélek hét ajándékában (bölcesség, értelem, tanács, erősség, tudás, jámborság, az Úr félelme – vö.: Iz 11,2).

Végül megjegyezzük, hogy a bérmálás az üdvösséghez nem szükséges, mint nélkülözhetetlen eszköz. A keresztség által ugyanis az ember egészen újjászületik és megéri a mennyország számára; e tekintetben a bérmálásnak nincs mit pótolnia. A bérmálás – mint fentebb megállapítottuk – a természetfeletti növekvés, illetve a felnőtt keresztyénség szentsége.

Ipacs Bence

Martinus
a Szombathelyi Egyházmegye hivatalja

Szerkesztők: Csuti-Mátyás Zsófia, Déri Péter, H. Pezenhófer Brigitta, Ipacs Bence, Kovács József, Salamon Viktória, Teklits Tamás • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Megrendelés száma:** 73171/22 • 2014. március • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • Telefon: 94/513-191 • E-mail: info@martinuskiado.hu • Internet: www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • ISSN 2060-145X • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

A Szentlélek különleges kiáradása

A bérmálás szentségéről a hatályos egyházi törvénykönyv így ír: „A bérmálás szentsége jegyet hagy hátra, és a keresztség beavatás útján előrehaladó megkeresztelteket a Szentlélek adományaival gazdagítja, és tökéletesebben kapcsolja az Egyházhoz, megerősíti és szorosabban kötelezi őket, hogy szóban és tettben Krisztus tanúi legyenek, s a hitet terjesszék és védelmezzék.” (CIC 879. k.)

Nagyon világosan és egyszerűen fogalmazza meg a kánon azt a csodálatos kegyelemáradást, amely a bérmáláskor végbemegegy. A bérmálás szentsége ugyanis a Szentlélek Isten különleges kiáradását adja meg nekünk, mint ahogyan az apostoloknak megadta Pünkösöd napján. Ez a szentség szükséges a keresztségi kegyelem teljessé válásához, ami nem azt jelenti, hogy a keresztség szentsége tökéletlen volna vagy éppen kiegészítésre szorulna, hanem e szentség megerősíti bennünk a keresztségkor kapott küldetést. Miután az apostolok elteltek a Szentlélek ajándékaival, utána bátran ki mertek állni az emberek elé, és a hitükről, valamint az Úr Jézus tanításáról már nem féltek beszélni. Sőt mi több, nem ijedtek meg semmilyen fenyegetéstől, de még a bántalmazástól sem.

A bérmálás szentségének kiszolgáltatásakor a bérmálandók a Szentlélek indítására igent mondanak Krisztusra, nyilvánosan megvallják, hogy a rendelkezésére állnak, és szilárd elhatározást tesznek, hogy sohasem tagadják meg a hitüket. Továbbá megvallják, hogy hűségesek lesznek a Katolikus Egyházhoz, elkötelezik magukat mellette, és igyekeznek mindenben testvéreik szolgálatára lenni. A keresztség kegyelme a Jóisten ingyenes ajándéka, amely a megkeresztelteknél akkor válik teljessé, amikor a Szentlélek különleges erejével gazdagodnak.

A bérmálás szentségének rendes kiszolgáltatója a püspök, de érvényesen bérmál a felszentelt pap is, ha erre az illetékes hatóságtól külön engedélye van. A bérmálási szentmisében a szentség kiszolgáltatója a szentbeszéd után kéri a bérmálandókat, hogy újítsák meg a keresztelési ígéretüket, majd imádkozik és könyörög a Szentlélek adományaiért, azután pedig megkeni a homlokukat a szent krizma olajával, és közben e szavakat mondja: „Vedd a Szentlélek ajándékának jelét.” Ezzel a cselekménnyel kapják meg a Szentlélek pecsétjét, amely megmutatja, hogy Krisztushoz tartoznak.

A történelem folyamán sokszor felmerült a kérdés, hogy mely életkorban szolgáltassák ki a bérmálás szentségét. Az 1917-ben kiadott első egyházi törvénykönyv még a hétéves kort tartotta megfelelőnek, de voltak a világegyházban olyan helyek, ahol ennél fiatalabb korban bérmálták meg a gyerekeket. Sőt az 1930-as években spanyol és portugál nyelvterületeken gyakran előfordult, hogy a keresztelés után a bérmálás szentségét is kiszolgáltatták.

A hatályos törvénykönyv előírja a hívőknek, hogy kötelesek a bérmálás szentségét időben felvenni. A szülők és a bérmászülők felelőssége, hogy gondoskodjanak arról, hogy a bérmálásra készülők megfelelően felkészüljenek a bérmálás szentségének felvételére, és miután megfelelő oktatásban részesültek, bérmálkozhatnak.

A bérmálási korhatárról ezt olvashatjuk a kódexben: „A bérmálás szentségét a hívőknek körülbelül abban a korban kell feladni, amikor értelmük használatára eljutnak, hacsak a püspöki konferencia más életkort nem határoz meg...” (CIC 891. k.). Az Anyaszentegyház tradíciójában az értelem használatának elérését a 7. életév betöltésétől számítjuk, de a legfőbb törvényhozó biztosítja a lehetőséget az egyes püspöki konferenciáknak, hogy ettől az életkortól magasabb vagy alacsonyabb életkort határozzanak meg.

Hazánkban 1983 telén a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia úgy rendelkezett, hogy a bérmálás szentségét „lehetőleg” 12–14 éves kor előtt ne szolgáltassák ki. Neves kánonjogászok szerint ez azonban nem jelenti azt, hogy ezen a koron túl is tetszés szerint halogatni lehetne a bérmálást. A legtöbb magyar egyházmegyében a 14. életév körül szolgáltatták ki a bérmálás szentségét, de vannak egyházmegyék, ahol a főpásztorok ennél magasabb kort határoztak meg a kiszolgáltatásához.

A bérmálkozónak, amennyiben lehetséges, legyen bérmászülője, akinek azon kell lennie, hogy a megbérmált Krisztus valódi tanújaként viselkedjék és híven teljesítse az ezzel járó kötelességeket (vö. 892. k.). Ahhoz, hogy hitelesen bátoríthassa a bérmászülő a megbérmáltat a tanúságtevő keresztény életre, szükséges, hogy maga is meg legyen kereszttelve, s már volt elszáldozó és bérmálkozó. Nagyon fontos, hogy éljen a hitéhez és a vállalandó tisztséghez méltó életet. A CIC megjegyzi, hogy bérmászülő a 16. életévét betöltött személy legyen, de ez nem szükséges. Továbbá nem lehet a bérmálkozó apja vagy anyja, de nem szükséges a bérmászülőnek azonos neműnek lennie a bérmálkozóval.

Déri Péter

A Szentlélek szentsége

Ha a bérmálás szentségéről szóló hittanórai beszélgetést megelőzően nyolcadik osztályos tanítványainkkal megpróbáljuk felsoroltatni Egyházunk szentségeit, talán csak a harmadik nekifutásra sikerül. Ha diákjainkat megkérdezzük, miért akarnak majd bérmálkozni, érdekes, de gyenge válaszokat kaphatunk. Legtöbbször azért szeretnének bérmálkozni, hogy templomi esküvőjük lehessen, aztán azért, hogy ebben a szentségben is részesüljenek, vagy ahogy ők megfogalmazták: közelebb kerüljenek Istenhez.

Ez az első érdeklődés és felmérés arra int, hogy a bérmáláshoz vezető szellemi-lelki utat jól kell megkomponálni. Figyelmeztet arra, hogy a bérmálásra készülő fiatalok egy része bizonyos lelki lustaságban szenved. Kevesekben van igazi lelkesedés és igazi érdeklődés. Ha egy vagy két év múlva szeretnénk tőlük megfontolt, értelmes válaszokat kapni az előzőekben feltett kérdésünkre, a hit-tani ismereteken kívül sokoldalú, a személyes istenkapcsolat irányába vezető felkészülés szükséges.

Ősszel egy hittanos szülői értekezleten 17-18 éves fiatalok beszéltek a szülőknek arról, mit jelent számukra kereszténynek lenni és mit hozott életükbe a bérmálás szentsége.

Orsolya: Egy látható, élő közösséghez tartozom. Felelősséget érzek iránta. Nagyon sokat kaptam és kapok most is lelkiekben és szeretetben. A bérmálás szentségével kapcsolatban azt mondanám, hogy valóban erőt ad, valami belső biztonságot és bizonyosságot. Másképpen imádkozom, mint azelőtt.

Dorottya: Természetes számomra, hogy katolikus keresztényként élek. Szívesen veszek részt a templomi liturgián, ha kell, segítek. A családi programokat úgy alakítjuk, hogy vasárnapokon és az ünnepeken szentmisén lehes-

sünk. Azt gondolom, hogy hívőként élni az egyetlen értelmes életforma.

Bérmálásra készülő középiskolásokat kérdeztünk a felkészüléssel, a hitéletükkel kapcsolatban.

Segít-e a családod abban, hogy végigjárd a bérmálkózáshoz vezető utat?

Flóra: Igen sokat segít, már abban is, hogy eljussak a felkészítőkre, de úgy összességében is.

Fontosak-e számodra azok, akikkel együtt jártál hittanórára és az idej felkészítésre?

Igen, fontosak. A közös élmény és a tudat, hogy erősíthetjük egymást.

Szerinted, miért maradtak el osztálytársaid, barátaid a templomból?

Mert nem voltak elég kitartóak az elsőáldozás után.

Szükséges-e a boldog élethez a valláosság, a hit Istenben?

Igen, fontos, mert mindig tudom, hogy van mellettem valaki, még akkor is, amikor egyedül vagyok. És ha valami nem jól sikerül, vagy történik velem valami rossz, akkor könnyebb felállni, ha ezt tudom. Ilyenkor azt gondolom, amit egyik bérmálási felkészítőn hallot-

tam Gábor atyától, hogy Isten azt mondja ilyenkor: „Gyere, menjünk együtt tovább!” Engem ez a mondat, emlékszem, akkor is nagy megnyugvással töltött el.

Neked mi adott erőt, hogy kitarts a felkészítés folyamán?

Levente: Tulajdonképpen a hit.

Ki segít végigjárni a hitoktatás és a bérmálási felkészítő útját?

A szüleim és a hozzám közelállók.

Szerinted, miért maradtak el egyes diákok a templomból, a hittanóráról?

Két lehetőség van: önhibájukon kívül, mert nem volt rá lehetőségük, vagy nem tartották elég fontosnak ahhoz, hogy rászánjanak egy kis időt az életükből. Ez lehet belső vagy külső befolyás hatására. Ez a probléma főképp akkor fordul elő, ha nincs szülői vagy bármilyen más nevelés, és önmaguktól pedig nincs bennük belső indíttatás Isten felé.

Miért gúnyolják szerinted egyesek a hívőket?

Ez relatív, attól függ, mit tekintünk gúnynak. De általában azért, mert valamilyen szinten különbség van a hívők és az átlagember között.

A bérmálási felkészítő vezetője a lelkipásztor. Jó, ha világi segítője is van, hiszen így jobban tudnak figyelni a résztvevő fiatalokra. A vezetők mindig példát is jelentenek. A bérmálásra készülők közelről látják, hogy az ő viselkedésükben, gondolkodásmódjukban, tetteikben megvalósul-e az, amiről beszélnek. **Varjú Gábor** atyát, a szombathelyi Sarlós Boldogasszony Főplébánia káplánját kérdeztük a bérmálkozók felkészítésével kapcsolatban.

Mióta foglalkozik bérmálkozók felkészítésével?

Szentelésem óta (2006) foglalkozom gyermekek, fiatalok szentségekre való felkészítésével.

Érez-e különbséget a községekben vagy a városokban történő felkészítés között?

Nincs különbség. A gyermekekre ugyanúgy hat a korszellem, megvan a kihívások. Hasonlóság viszont az, hogy a csoportokban az egyes gyermekeket személy szerint kell megszólítani, egyénileg megérteni és segíteni.

Milyen hiányosságot tapasztal a bérmálásra készülő fiatalok esetében?

Probléma az elkötelezettség hiánya. Nem azért, mert nem vallásosak, hanem mert hiányzik életükből a döntéshozatal képessége. Nemcsak a vallási, hanem a világi életükben sem tudnak döntést hoz-

ni. Többek között ez az oka, hogy a bérmálás után sokan nem maradnak meg.

Nem ragaszkodnak a hitükhöz?

Bizonyos belső gyengeség miatt nem tudnak döntést hozni a hitük mellett.

Szégyellik talán?

A serdülőkorban a kortárs csoport a mérvadó. Nagyon befolyásoló az, amit a kortársak mondanak. Néha ciki, ha valóságos vagy. A belső bizonytalanság miatt, a bérmálás által kapott kegyelmek, értékek mellett sem tudnak elköteleződni.

Mit tart a legfontosabbnak a bérmálási felkészítésben?

Ne legyen életidegen, hanem szorosan kapcsolódjon hozzá a bérmálkozásra készülő fiatalok mindennapjaihoz. Nem szabad „tanárkodni”. Nem a tudásanyag mennyisége a legfontosabb, nem ez adja a felkészítés minőségét. Fontos, hogy hozzájuk közelálló példaképeket állítsunk eléjük, akiket követni tudnak.

Most is vezet bérmálkozó csoportot. Hogyan haladnak előre a bérmálandók a felkészítés folyamatában?

Úgy látom, nagyon jó csoport. Készségesek a befogadásra, és komolyan veszik, amit vállaltak. Bár a felkészítés teherbíró próbája ezután következik.

Csalódott volt, amikor régebbi, már bérmálkozott tanítványai elmaradtak

a templomból, a közösségből?

Azt gondolom, természetes emberi reakció ez, ha olyan bérmálkozóról hallok, akik már nem gyakorolják a vallásukat. De hiszem azt, hogy miután az élet nevel és szilárdít rajtuk, és megkomolyodnak, igényük támad arra, hogy lelkiekben újra visszatérjenek Istenhez. Így visszatérve a keresztyének családjába, elkötelezettebben tudják hirdetni az örömhírt, amire egykor vállalkoztak.

Úgy gondolja, hogy nem vész kárba a hitoktatásban és a bérmálási felkészítésen adott jóindulatú tanítás-nevelés?

Nem, egyáltalán nem. Visszajöhetnek felnőttként. Eddigi rövid lelkipásztori és a katekumenek között szerzett tapasztalataim azt mutatják, hogy a visszatérők elkötelezettebbek, mint azok, akik a katolikus hitbe beleszületve semmilyen áldozatot nem hoznak hitükért.

A bérmálás a Szentlélek szentsége. A bérmálás szentségére való felkészülés közös munka. A Szentlélek Isten vezetését kérjük már a felkészülés folyamatában. Az isteni Gondviselés által a bérmálás hatásai előbb-utóbb, vagy végül mégis megmutatkoznak az ember életében. Van, aki hajlandó időt szánni Istenre, halhatatlan lelkére, aztán úgy tűnik, elfeledkezik minderről. Egy alkalmas pillanatban azonban, Isten szerető szava újra érthetően szólal meg benne: „Gyere, menjünk együtt tovább!”

Salamon Viktória

Rövid hírek

A Szentatya április 4-én kinevezte Stefan Oster szalézi szerzetes papot a németországi Passau püspökének. Ennek érdekessége, hogy a 48 éves főpásztor egyszerre teológusprofesszor, zsonglőr és focista.

Az ukrán ortodox egyház vezetője levélben kérte az orosz elnököt, hogy ne szakítsa szét Ukrajnát. A metropolita azt is vallja, hogy Kirill, Moszkva és egész Oroszország pátriárkája „mindent megtesz annak érdekében, hogy megakadályozza a vérontást a testvéri népek között”.

Egy ír énekes pap, Ray Kelly atya nagy meglepetést szerzett a közelmúltban egy fiatal párnak, amikor az esküvői szertartáson egyszer csak elénekelt nekik Leonard Cohen talán legnépszerűbb dalának, a Hallelujah-nak személyükre szabott változatát. Kelly atya vallja: „Szeretek énekelni, de nem foglalkoznék ezzel egész életemben, szeretem a plébánosi teendőimet. Azt gondolom, a tehetség ajándék, és ha kapsz egy ilyen ajándékot, oszd meg másokkal.”

Megkezdődött az „Egy közülünk” kampány által elindított európai vita az embriók védelméről. Határozottan mozgalmassá volt nevezhető az a meghallgatás, amelyre az Európai Parlamentben és az Európai Bizottságban került sor április 10-én. Az abortusz-párti oldal keményen támadta a kezdeményezést, az Európai Bizottság pedig „langyosan” viselkedett. Az „Egy közülünk” szervezői azonban pozitívak: először történik, hogy valódi vita zajlott magas szinten a témáról, és az ellenzők nem találtak konkrét érveket. A küzdelem még csak most kezdődik – vallják.

A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURÍR

„Ki vagyok én Jézus előtt?”

A nagyböjti időben, amikor átélméltük Krisztus Urunk szenvedését és halálát, azzal a hittel tettük, hogy a nagyböjt után elérkezik a húsvét. A kínok és az élet-áldozat után következik a dicsőséges feltámadás. Ennek az idejét éli most az Egyház.

Szentatyánk mély értelmű tanítást adott virágvasárnapi rögtönzött beszédében. Felszólított minket, hogy tegyük fel magunknak a kérdést, hogy „Ki vagyok én Jézus előtt?” A szenvedéstörténetet átélmélkedve hova illek be? Melyik személy az, akinek a viselkedése kísértetiesen hasonlít az enyémhez, ha a Jézus mellett való kiállásomról van szó? Beálllok-e az öt ünneplők közé egyáltalán, és ha beálltam, megváltozik-e róla a véleményem a következő „napokban”? Beálllok-e a csöcselék, a semmit sem értők és ezért gyilkossá válók közé, akik elárulni, rágalmazni, leköpdösni, ütlegetni képesek a legártatlanabbat? Vagy a leghűségesebbekkel viszem vele a keresztet, csendben szenvedve, sírva és imádkozva?

Ha az elsőkhöz vagyok hasonló, akkor „jobb lett volna, ha meg sem születek” (vö. Mt 26, 24b), hiszen az Egyetlent, aki nekem az üdvösségemet adhatja löktem el magamtól – enyém is a feltámadás, de a kárhozatra.

Viszont, ha a második csoporthoz tartozom, akkor semmilyen körülmény nem távolíthat el Jézustól, mert hittel vallom feltámadását – aminek én magam is részese leszek az örök dicsőségben.

Ennek az öröme tölt el most bennünket, ünnepel az Egyház. Értelmet nyert minden: a szenvedés, az áldozat, halál, ugyanakkor az öröm, az együttérzés, a segítő szeretet is, mert az értünk meghalt és feltámadott Istenember mindezt megszentelte.

Kovács József

EGYHÁZJOG

A házasság szentségének kiszolgáltatója

A házasság szentségének kiszolgáltatója, a többi szentséggel ellentétben maguk a felvevők, a férfi és a nő, akik házasságot kötnek egymással. A pap vagy a diakónus, aki közreműködik a házasság szentségének kiszolgáltatáskor, csak az Egyház hivatalos tanúja, aki kiveszi, elfogadja és megáldja az Egyház nevében a beleegyezést. Jól mutatja ezt az is, hogy a Trienti Zsinat előtt még arra is volt lehetőség, hogy a felek a pap vagy bármilyen közhatóság közbejötté nélkül érvényes házasságot köthettek.

Ez azonban nagyon sok visszaélésre adott lehetőséget, ezért a fenti zsinat 1563-ban kiadott Tametsi kezdetű határozatában előírta és kötelezővé tette az ún. kánoni formát, azaz, hogy az Egyház hivatalos tanújának és még legalább másik két tanúnak is jelen kell lenni, és az előírt szertartás szerint kell kinyilvánítania a feleknek, hogy egymásnak házastársai akarnak lenni.

Mint a többi szentségnél, úgy a házasságnál is van a szentségnek anyaga és formája, ám a házasságnál ez igen speciális, hiszen „anyagot” itt a felek kölcsönös beleegyezését kell értenünk, amellyel átadják és elfogadják egymást házasság létesítése céljából és ez az átadás-elfogadás jelenti magát a formát is sajátos értelemben.

Déri Péter

LITURGIA

A testtartások

Az imádsághoz hozzátartoznak a különböző testtartások: ülés, állás, térdelés. A liturgián résztvevők azonos testtartása tiszteletünk, figyelmünk, hódolatunk kifejezése, sőt egyben a keresztény közösség tagjai közötti egységnek a jele: szépen kifejezi és egyben növeli is a jelenlevők azonos meggyőződését és érzelmeit. Bár a testtartások rendjét a Püspöki Konferenciák országos szinten szabályozzák, helyi sajátosságok mégis sok helyütt előfordulnak. A közösség egységének megtartása érdekében fontos ezekhez alkalmazkodni.

A testtartások közül egyedül a térdre boruláshoz fűzünk néhány megjegyzést. Tulajdonképpen amikor az Eucharisztia az oltáron van, vagyis az átváltoztatástól a szentáldozás végéig, illetve szentségimádás alatt, térdre borulás illeti meg. A Misekönyv azonban megengedi, hogy csak az átváltoztatás alatt térdeljenek a hívek, illetve hazánkban az áldozás előtt, az „Íme az Isten Báránya” szavakra is szokás térdre borulni. Utóbbit dicséretes dolognak mondja a Misekönyv, sőt azt is, ha a „Szent vagy...” befejezésétől egészen az eucharisztikus ima végéig („Óáltala, övele és őbenne...”) térdelünk. Ez természetesen nem kötelező, de méltó és igazságos.

A Misekönyv előírásainak értelmében nem kell letérdelni, ha szűk a hely, vagy a jelenlevők sokasága, vagy más ésszerű ok ezt nem teszi lehetővé. (Ésszerű oknak nevezhetjük azt, ha valaki fájós térde miatt nem tud térdre borulni.) Ilyenkor az állás helyettesíti a térdelést, kiegészítve azzal, hogy amikor a pap az átváltoztatás után térdet hajt, az állók mélyen meghajolnak.

Fontos még, hogy az átváltoztatás alatt ne hajtjuk le a fejünket. Az úrfelmutatás – vagyis amikor a pap az átváltoztatott kenyeret, majd a kelyhet felemeli – éppen azért alakult ki, hogy a hívek jobban láthassák az Eucharishtiában jelen lévő Krisztust. Nézzünk tehát ilyenkor fel, lássuk a csodát, hogy Jézus testével és vérével megjelent közöttünk!

Ipaes Bence

Sárvári hívek nagyböjti lelkigyakorlata

▲ A soproni Kaposi Gábor atya tartott lelkigyakorlatot április 4. és 6. között a Szent Miklós-templomban. Gábor atya a bűnbocsánat szentségének kiszolgáltatásával is segített bennünket lelki készületünkben. **Ördögné Kovács Mónika**

▼ Szombathely Város Kolping Egyesülete április 5-én részt vett a Kolping Szövetség Országos Lelkinapján Veszprémben. A lelkinapot dr. Márfi Gyula érsek úr vezette, aki külön üdvözölte a szombathelyieket. **Köszegfalviné Pajor Klára**

Nagyböjti lelkinap a jánosházi iskolában

▲ Mihályi Jeromos tihanyi bencés szerzetes a bűnbánat és a jócselekedetek fontosságára hívta fel figyelmünket az április 4-i lelkinapon. Jézus megbocsát nekünk, mi pedig igyekezzünk másoknak segíteni. **Horváthné Kulcsár Gyöngyi**

▼ Inzsöl Richárd atya mutatta be Tóth József „Emlékezzünk régiekről” című könyvét április 14-én. A „Géfin Gyula kis-könyvtár” című sorozat első kötete az egyházmegyei levéltár és a Martinus Kiadó gondozásában készült el. **Somogyi Edina**

Kolping találkozó Veszprémben

Könyvbemutató a levéltárban

Kateketikai továbbképzés a Martineumban

Az egyházmegye hitoktatói április 5-én tartották második félévi, pedagógiai jellegű és kateketikai továbbképzésüket, melynek témája az Újszövetségből vett történetek megtanítása volt. **Salamon Viktória**

Finta Sándorra emlékeztek

Harmadik alkalommal rendezett versmondó versenyt a Brenner iskola április 4-én Finta Sándor költő-tanító, iskolaigazgató emlékére. A megmérettetésre Zalaegerszegről is érkeztek diákok. **Tangl Lászlóné**

Bárszentmihályfaiak kirándulása Szlovéniába

A lenti plébániához tartozó falu azon lakói, akik a decemberi betlehemi szízesben jeleskedtek, hátrahagyva a mindennapok gondjait, április 5-én Németh Csaba atyával Szlovéniába utaztak. **Dr. Kovács Mónika**

Programajánló

május 17. (szombat) 15 óra Bérmálás (Söjtör, Szent Jakab apostol templom); Egyházmegyei családi majális (Gencsapáti) • **május 18. (vasárnap) 10 óra** Bérmálás (Torony, Szűz Mária neve templom); **17 óra** Bérmálás (Zalaegerszeg, Szent Mária Magdolna-templom) • **május 20. (kedd) 18 óra** KÉSZ előadás Körmenden (Körmend, Városháza); • **május 24. (szombat) 10 óra** Bérmálás (Páka, Szent Péter és Pál apostolok templom); **15 óra** Bérmálás (Zalaegerszeg, Zárda-templom) • **május 25. (vasárnap) 10 óra** Bérmálás (Csörötnek, Örök Ige templom); **15 óra** Bérmálás (Vasvár, Szent Kereszt felmagasztalása templom); • **május 29. (csütörtök) 18 óra** Engesztelő est (Csehimindszent, Minden-szentek-templom) • **május 31. (szombat) 10 óra** Bérmálás (Vép, Urunk színeváltozása templom); **15 óra** Bérmálás (Káld, Keresztelő Szent János-templom) • **június 1. (vasárnap) 10 óra** Bérmálás (Nova, Nagyboldogasszony-templom); **15 óra** Bérmálás (Felsőszölnök, Keresztelő Szent János templom) • **június 6. (péntek) 13 óra** Egyházmegyei ministránsfoci-bajnokság (Csesztreg) • **június 7. (szombat) 10 óra** Dr. Konkoly István püspök úr gyémántmiséje (Szombathely, Székesegyház); 24 órás szentségimádás (Szombathely, Szent István király templom) • **június 8. (vasárnap) 10 óra** Bérmálás (Szombathely, Székesegyház) • **június 9. (hétfő) 10 óra** Bérmálás (Sárvár, Szent Miklós-templom); **15 óra** Bérmálás (Gencsapáti, Szent Jakab apostol templom) • **június 12. (csütörtök) 19.45 óra** Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház, Madonna-kápolna) • **június 13. (péntek) 19 óra** Szentmise Brenner János atya boldoggá avatásáért (Szentgotthárd-Zsida, Jó Pásztor kápolna) • **június 14. (szombat) 19 óra** Püspöki szentmise a Székesegyház felszentelésének évfordulóján (Szombathely, Székesegyház) • **június 15. (vasárnap) 10 óra** Bérmálás (Táplánszentkereszt, Szent Lőrinc-templom); **15 óra** Bérmálás (Egervár, Alexandriai Szent Katalin templom)

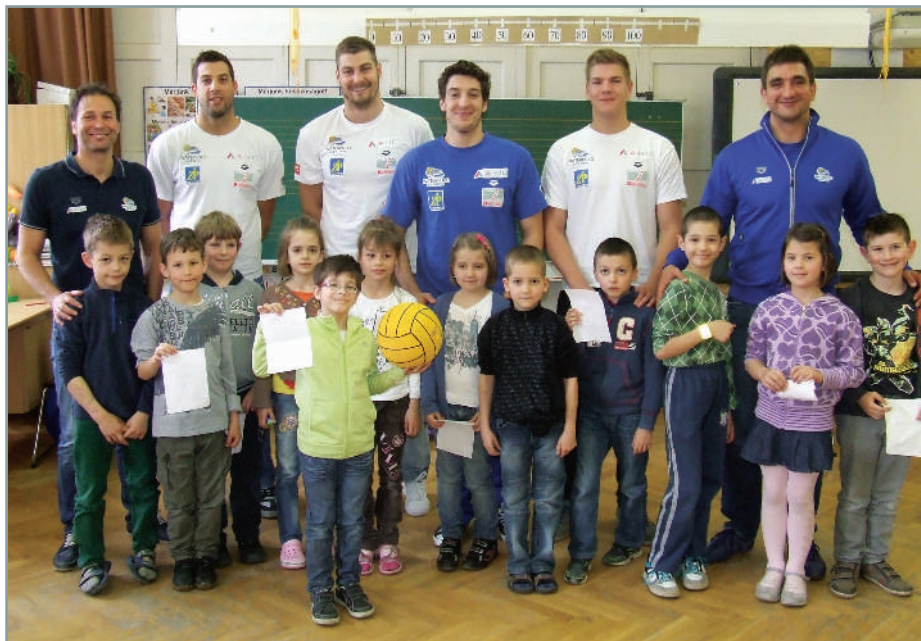
Vizes csillagok a Brenner iskolában

Nagy megtiszteltetésben volt része április 10-én a szombathelyi Brenner János Általános Iskola alsó tagozatos diákjainak, akik közé ellátogatott a szegedi vízilabda csapat öt tagja – dr. Molnár Tamás, Decker Ádám, Sánta Dániel, Aljosa Kunac és Molnár Dávid – vezetőedzőjükkel, dr. Vincze Balázssal együtt.

Abból a célból érkeztek, hogy népszerűsítsék a sportágat a gyerekek körében. Iskolánk 2013-tól vízilabda bázisiskola, tizenhárom elsős tanuló jelenleg is ismerkedik ezzel a sporttal. A kisdíjak csillogó szemekkel hallgatták az élménybeszámolókat és izgatottan tették fel kíváncsi kérdéseiket. A találkozó emlékezetes pillanatai közé tartozott egy dedikált vízilabda átadása a diákoknak. A kötetlen beszélgetés végén lehetőség nyílt a pólósokkal közös fotók készítésére és aláírások gyűjtésére is.

Reméljük, hogy az Európa-, világ- és olimpiai bajnok vízilabdások példaképpül szolgálnak diákjainknak.

Virágné Geiszler Éva

A „Jézustól származó művészet” Avagy a torinói lepelről – másképpen

Mit jön itt nekem Fox Talbottal, meg azzal a franciával, akinek a nevét még én sem tudom rendesen kimondani, nemhogy maga? Ha nálam akar dolgozni, akkor egy dolgot jegyezzen meg. De azt nagyon. Egyetlen művészet van a világon, ami személyesen az Úristentől származik. A fotográfia.

E szenvedélyes, kioktató szavakat mondja egy fiatalembernek Weisz, a fotográfus (salétromos műterem, hátsó udvar, jobbra), mikor az munkalehetőség iránt érdeklődik a mesternél. Az idézet Bartis Attila Weisz című novellájából való, melyet a tavalyi könyvhétre megjelent Kőrkep 2013 című gyűjteményes kötetben is megtalálhatunk. A kispróza drámai középrészéből megtudjuk, hogy a történetet elmesélő fiatalember szülei elvesztésének emlékével küzd. Elhunyt édesanyját egy elkeseredetten végigfényképezett filmszalagon akarta megörökíteni, de a hét éve gépben lévő nyersanyagon nem látszik semmi, csak szürkeség. '56 után meghurcolt édesapjának sem a szavait, csak haláltusáját örökíti meg a kórházban otthagyt magnókazetta. A történet elmesélőjének most leg-

hőbb vágya, hogy Weisz mester felvegye üzletébe, akinél kontaktmásolattal készült igazolványképeken kívül nemigen rendelnek mást a hozzá betérők. Most adjuk vissza a szót a zsidó fényképésznek:

Mondom, ezt jegyezze meg. A fotográfia az egyetlen művészet, ami személyesen az Úristentől való. A fotográfián belül is a portré, az emberábrázolás – ismételte Weisz... Mert írni csak homokba írt. Mert az írást mindenki úgy csúri-csavarja, ahogy nem szégyelli. De a fényképnél nincs mese. És ezzel nem csak az Úristen van tisztában, de még a legutolsó közterület-felügyelő is. Hát ezért döntött az Úr a fotográfia mellett. Ezért készítette el az első fotográfiát maga Jézus Krisztus. Ráadásul kontaktot. Egészalakos kontaktot, önmagáról.

A kontakt eljárás azt jelenti, hogy a negatívot nem nagyítógéppel vetítik rá a fotópapírra, hanem a filmet ráhelyezik a fényérzékeny lapra, és megvilágítják, így azon hívó és fixáló vegyszeres kezelés után pozitív kép keletkezik. A digitális fényképezésen felnőtt nemze-

déknek ez bizony már technikatörténet. Nem nehéz rájönnünk, hogy a szakmáját szenvedélyesen tisztelő Weisz fentebb idézett szavaival a torinói lepelre gondol, mint Jézus testének kontaktmásolatára. A katolikus hívők által ereklyeként tisztelt lepelről valószínűleg mindenki sokat olvasott. Egy több mint négy méter hosszú, halszájka szövésű lenvászon, melyen egy keresztben meghalt férfi testének lenyomata látható. A felismerhető sebek összevetése a Bibliával, valamint a sokoldalú természettudományos vizsgálatok eredményei igen valószínűvé teszik, hogy Jézus halotti leple lehet a Keresztelő Szent János katedrálisban őrzött ereklye.

Weisz e szavakkal zárja beszélgetését az állás iránt érdeklődő fiatalemberrel:

– ... Ki nem állhatom a modernistákat, de mégiscsak egy magyar, egy Weisz volt az, aki Krisztus után először lekotaktozta magát. Attól, hogy Mohojra magyarosított, még ugyanolyan Weisz maradt, mint én. Vagy azt hiszi, egy Weisz nem lehet magyar?

– De, persze, hogy lehet. Csak úgy tudom, nem Mohoj, hanem Moholi – mondtam, mert Niépce után kifejezetten szükségét éreztem, hogy egy nevet végre jól ejtsek ki.

– ... De mégiscsak egy magyar, egy Weisz volt az első, aki nem kifésülködve ült az önkiodós gép elé, hanem úgy készített képet önmagáról, mint Krisztus. Oktatni majd én fogom magát, úgyhogy ad egy: a kiejtésével itt nekem ne okoskodjon. Ad kettő: ha azt akarja, hogy holnap reggel nyolc ötvenötökor betehesse a lábát a műterembe, akkor ezt már most jegyezze meg. Krisztus és Weisz. Ők ketten.

Bartis Attila író, fotográfus

Foglalkozása: Isten házának szépítése

Beszélgetés Tarr György festőművésszel

Reggel hét órakor már a felállványozott templomban találjuk és este hét órakor még mindig a falak restaurálásával foglalkozik. Nevéhez hatvan szakmailag zsűrizett restaurátori munka fűződik. Ő Tarr György festőművész és restaurátor, aki jelenleg a séi Szent Kereszt felmagasztalása templom belső falainak festését végzi. Megbízásai között olyan feladatok találhatók, mint a máriabesnyői kegytemplom restaurálása, továbbá a Váci Nagypréposti Palota falképeinek helyreállítása. Már a Szombathelyi Egyházmegyében is többször dolgozott. Ő maga egyedül tervez és kivitelez. Munkavégzés közben beszélgettünk.

Hogyan lesz az emberből festőművész, restaurátor?

Már gyermekkoromban nagyon szerettem rajzolni. Volt rajzkészségem és a bennem dúló hihetetlen militarizmusnak köszönhetően lovagokat, katonákat, indiánokat rajzoltam. A hadseregábrázolással teltek el az általános iskolás évek. Normál gimnáziumba jártam, de mellette esti tagozaton elvégeztem az Ipar- és Képzőművészeti Iskolát Budapesten. A családom minden tagja színházi ember, édesapám festő-műteremvezető, díszlettervező volt. Úgy gondoltam, belőlem is az lesz, így érettségi után a Magyar Állami Operaházba kerültem, a festői műterembe. Itt hamar rájöttem, hogy a színház nem az én világom. A múzeumban látható olajképek, táblaképek vonzottak igazán. Jelentkeztem a Képzőművészeti Egyetemre, de nem vettek fel, viszont jól sikerült a felvételim és ezáltal az Országos Műemlék Felügyelőség meghívott a restaurátor csapatába segédrestaurátornak. A szakma alapjait itt sajátítottam el. A falkép restaurálás irányába fordult ez idő-

ben az érdeklődésem, a barokk és a rokokó iránti mérhetetlen szeretetem is ekkoriban alakult ki. A német barokkot különösen megszerettem. Ez lett aztán meghatározó a munkásságomban. Közben ismét felvételiztem, felvettek az egyetemre, és restaurátor művész diplomát szereztem. Igazából a régi mesterek szeretete által lettem restaurátor.

Mit kell tudnunk eddigi munkáiról? Mi nehezítette meg régen, illetve most a restaurátori munkát?

Amióta dolgozom – 25 éve –, azóta a Római Katolikus Egyház megrendeléseinek teszek eleget. Több mint hatvan helyen dolgoztam eddig. A munkáim hatvan százaléka pedig egyben műemlék is. Magyarországon a műemlékek 80–85 százaléka a Katolikus Egyház tulajdonában van. A templomok, rendházak, kolostorok, kisebb-nagyobb paloták legtöbbször a 18–19. században épült. A politikai, gazdasági helyzet nem mindig támogatta a műemlékek helyreállítását. Ahhoz, hogy műemléki objektumban dolgozhasson az ember, az Örökségvé-

delmi Hivatal engedélye kell. Manapság a kormányhivatalok vették át e hivatal helyét. Az új kormányrendelet szerint megfelelő számú kreditponttal regisztráltathatja magát egy restaurátor. Itt van szerepe a zsűrizett munkáimnak. Összesen 144 kreditponttal regisztráltam – a minimum harminc volt –, így én is engedélyt kaptam, hogy műemlékek restaurálásán is dolgozhassam. Nagyon sok papírmunkát jelent egy műemlék restaurálása, sokszor hosszabb ideig tart, mint maga a tényleges munka.

Rengeteg megbízást kapott már a Katolikus Egyháztól az egész országban. A Szombathelyi Egyházmegyében legutóbb Zalaegerszegen a Jézus Szíve ferences plébániatemplom teljes belső festését végezte saját tervek alapján, illetve Pornóapátiban a plébániatemplom teljes neobarokk belső festésén, restaurálásán és rekonstrukcióján dolgozott. Hogyan került a Váci Egyházmegyéből a Szombathelyi Egyházmegyébe?

A Váci Egyházmegyében 32 munkám van. Az egyik itteni megrendelésemnek köszönhetem a szombathelyi egyház-

megyés munkáimat. Várhelyi Tamás atya a nógrádi plébániatemplomot nézte meg, ott találkoztunk, majd ekkor hívtott, hogy a pornóapáti templom festésének tervét készítsem el, így kerültem Nyugat-Magyarországra. Pornóapáti-ban a hochbarokk építményhez többször hozzányúltak, változott az oltárok és a falak díszítése. Először falkutatást végeztem. 18. századi maradványt nem találtam, így a 19. század végi neobarokk festés helyreállítását végeztem el. Zalaegerszegen 1927-ben épült Mindszenty bíboros, akkori zalaegerszegi apátplébános megrendelésére a ferences plébániatemplom. Mindszenty terve az volt, hogy a megépülő templom az újonnan kialakítandó muraközi püspökségnek lesz a székesegyháza. Ezt a tervet a politikai, gazdasági tényezők megváltoztatták. Egytornyú templomként épült meg, a belső díszítés a főoltár kivételével elmaradt, valószínűleg anyagi okokból nem valósult meg. Volt egy csodálatosan épített belső tér stukkó díszítéssel, de a falak üresek voltak. Szabad kezet kaptam a tervezésben. Mintegy 3000 négyzetméteren megvalósult a nagyon gazdag belső térnek a festése, úgynevezett látszat-architektúra jött létre. Hat hónapon keresztül dolgoztam itt.

Engedje meg, hogy a családi életéről is kérdezzem. Hogyan bírja a család az Ön munkatempóját és munkabeosztását?

Én még ahhoz a restaurátor generációhoz tartozom, akiket a mesterek munkára neveltek. Úgy gondolom, hogyha az ember elme egy vidéki feladatot elvégezni, akkor azt minél előbb meg kell oldani. Ki kell használni az időt, hiszen mindenkinek ez az érdeke. Mivel a Dunakanyarban, Leányfalun lakom, a váci egyházmegyés munkáim során mindig haza tudtam menni autóval. Most, hogy messzebb vagyok, hétfőn érkezem, dolgozom egész nap, és péntektől a családommal vagyok. Egyedül dolgozom, magam osztom be az időmet.

Van elég munkája a restaurátor szakmának? Milyenek a kilátások a jövőre nézve?

A magyar restaurátorok európai, illetve világszínvonalúak. A restaurátorok nehéz feladatok előtt állnak, ugyanis a hazai műemléki állomány teljesen lepusztult. Erre más országokban nincs példa. Nemrég végeztek egy számítást, miszerint, ha évente három-négy kollektíva végez az egyetemen, még akkor is az elkövetkező 150 évre mindnyájunknak lesz munkája.

Rendkívül barátságos, szívesen fogadja az érdeklődőket itt a séi templomban is. Bárki, bármikor bejöhethet megnézni, hogyan dolgozik, hogyan alakul a templombelső megújulása. Mit kell tudnunk az alkotási folyamatról?

Igen, a templom ajtaja egész nap nyitva áll. Számomra fontos, hogy visszajelzéseket kapjak, hiszen egy restaurátori

helyreállítás, a festés terve még a munkafolyamat közben is változhat. A téli hónapokban végzem otthon a tervezéseket, kutatásokat, tavasszal, nyáron, ősszel pedig a tényleges munkát. Itt, Sében az ütemezés szerint haladok, május közepére kész lesz a Szent Kereszt felmagasztalása templom.

Van példaképe?

Nagyon szimpatikus számomra Szent József alakja. Apa volt és munkásember. Fontos szerepet töltött be, de végig a háttérben tudott maradni. Loyolai Szent Ignác tisztelője is vagyok. Prohászka püspök azt mondta róla, hogy ő az Istennek az a legracionálisabb, legdialektikusabb munkása, aki a szentségbe a lovasias érzést, a férfias erőt, a gazdag természetet vitte bele.

H. Pezenhófer Brigitta

Nógrád, római katolikus templom

Taníts minket imádkozni, „ahogyan Jézus imádkozott”

Kisgyerekként talán az első, ami a szüleinkkel való kapcsolatunkat jellemzi: a kérés. Ha még nem is szóval, lehet, hogy sírással, de azt fejezzük ki, hogy rászorulunk valakire, valakinek a segítségére, gondoskodására. Alapvető szükségletünk a kérés. Melyikünk mondhatja el magáról, hogy soha nem szorult segítségre?

Az apostolok kérték Jézust, hogy tanítsa őket imádkozni, s a Miatyánkot kapták, kaptuk tőle. Ez az ima – formáját tekintve – csupa kérés. Érdemes azonban átímadkozni, milyen „javak” kérésére biztat Jézus.

Amikor imádkozni kezdek, jó megfogalmazni a szívemben, mi az, amit szeretnék kérni az Istentől a magam számára. Milyen kegyelemre, lelki előrehaladásra van szükségem. Néha azonban nem kapjuk meg azt, amire oly nagyon vágyunk. Ennek oka egyszerűen az lehet, hogy mi nem látjuk befolyásoltság nélkül, hogy igazán mi válik a javunkra. Ezt az Úr jobban tudja. Az Istent szeretőknek minden a javukra válik (Róm 8,28) – ez volt Brenner János jelmondata is.

A Szentírás nagyon sok esetet leír a kérő imákkal, azok meghallgatásával, vagy elutasításával kapcsolatban.

- Mária kér a kánai menyegzőn (Jn 2,1-11),
- A tíz leprás meggyógyítása (Lk 17,11-19),
- A béna meggyógyítása (Lk 5,17-26),
- Jairus leányának feltámasztása és a vérfolyásos asszony (Lk 8,40-56),
- A jerikói vak (Mk 10,46-52),
- A kafarnaumi százados szolgájának gyógyítása (Mt 8,5-13),
- A kánaáni asszony lányának gyógyulása (Mt 15,21-28).

Ezeket átímadkozhatjuk **Szent Ignác imamódjához hasonlóan**. Az imát (akár előző nap) előkészítem, hogy a találkozásunkig már a szívemben ott lehessen a vágy arra, hogy Jézussal fogok valami mindkettőnk számára fontos dologról beszélgetni. Legalább kétszer elolvasom a szentírási szakaszt – az értelmemmel és a szívemmel. Ami megérintett a szövegből, azzal kapcsolatban megfogalmazok egy kérést (kegyelmet), ami a lelki előrehaladásomat szolgálja. Olyat, ami egyszerre kapcsolódik a szöveghez és az életemhez, ami foglalkoztat a mostani életszakaszomban.

Meghatározom az ima időtartamát. Lehet, hogy naponta 15–20 perc, amennyit a Szentírással imádkozni tudok, de abban legyen kitartó, hiába jut eszembe száz „fontos” dolog, vagy hiába érzem úgy, mintha Isten nem is volna kíváncsi rám. Majd megadja a hűségem jutalmául azt, amire szükségem van. Az én feladatom az állhatatosság. Talán ez a legnehezebb ma, amikor mindent magunk akarunk megoldani, elintézni és olyan sok dologban nélkülözhetetlennek gondoljuk magunkat.

Kis kitérőként egy cserkész tanúságtételét szeretném idézni. Egy lelki hétvégén az őrsvezető jelöltektől összeszedtük a mobiltelefonjukat, hogy jobban tudjanak a lelkiekre figyelni (hiszen Isten általában nem a mobilon hív). A visszajelzésben az egyik fiú leírta, milyen jó tapasztalat volt ez számára, mert rájött, hogy ha ott van a zsebében a készülék, gyakran nem a jelenlevő beszélgetőtársára szokott figyelni, hanem arra, hogy nem érkezett-e üzenete valakitől.

Az ima tényleges ideje alatt zavartalan körülményeket teremtek, Isten jelenlétébe helyezkedem (tiszteletteljes testtartás, amely biztosítja, hogy nem kell percnként helyet változtatnom).

Megérkezem, **elképzelem**, hogy Isten színe előtt vagyok. Elmondom a bevezető imát: „Uram, add, hogy ezt az időt egészen neked tudjam adni mindazzal, amim van, és ami vagyok. Legyen ez a te dicsőségedre, tiszteletedre és szolgálataidra.” Ismét kérem a kegyelmet, ami előzőleg megfogalmazódott bennem.

Röviden **felidézem az evangéliumi történetet**, amit szemlélni készülök. **Elképzelem** a helyszínt, ahol a jelenet játszódik úgy, hogy **magam is ott vagyok** külső szemlélőként vagy az esemény részeseként. Látom a személyeket, hallgatom a beszédjüket, figyelem a cselekedeteiket. Magam is bekapcsolódok.

Ott időzök el, **ahol leginkább érintve érzem magam**. Lehet, hogy egy idő után már eltávolodom a Szentírásban leírtaktól, mert ott maradunk ketten: Jézus és én. Ez az ima „közepe”, amiért fáradozom én és az Úr, hogy beszélgetni tudjunk zavartalanul. Igyekszem mindebből a saját életemre is a tanulságot levonni, és elhatározást tenni. Befejezem egy Miatyánkkal vagy egy Dicsőséggel.

Jó visszatekinteni arra, mi történt, mit tett Jézus, és mi történt bennem: *Mely szó, kép hatott rám leginkább? Milyen belső észlelést (értelmem, érzelmem jelzi), hatást tapasztaltam? Mit ismertem fel Istenről és magamról az imában? Milyen kegyelmet kértem és kaptam? Mire szeretnék visszatérni?* Jó, ha ezekre kérdésekre írásban válaszolok. Ha van lehetőségem, és valakivel (lelkivezető) meg tudom beszélni a lelki dolgaimat, ez lehet a beszélgetésünk témája.

Jézus a mennybemenetelkor megígérte, hogy velünk marad az idők végezetéig, és elküldi számunkra a Szentlelket. Imáink kezdetén forduljunk hozzá!

Május hónapban jó még egy segítséget igénybe vennünk az imádkozáshoz. Mária Édesanyánk minden ügyünkben a segítségünkre siet. „Ki kérte segítyed hasztalanul, ki távozott tőled meghallgatatlanul” – mondja az ősi ima. Kérjük őt is, hogy Szent Fiát minél jobban megismerhessük.

Pomeisl Mária SSS

„Az életet oktatjuk”

A Magyarországon még egészen újnak számít a Creighton Model FertilityCare™ Módszer (CrMS), de a természetes módszerek egyikeként a szemléletváltás ígérését hordozza magában az egészségtudatosság terén, s nem utolsósorban ez egy a Katolikus Egyház által ajánlott családtervezési mód. Különös kincs, hogy a módszer hat hazai oktatója közül kettő Szombathelyen tevékenykedik. Egyikükkel, Martonné dr. Csire Judittal beszélgettem.

Gyermekorvosként talán többen ismernek, mégis kérlek, néhány mondatban mutakozz be az olvasóknak!

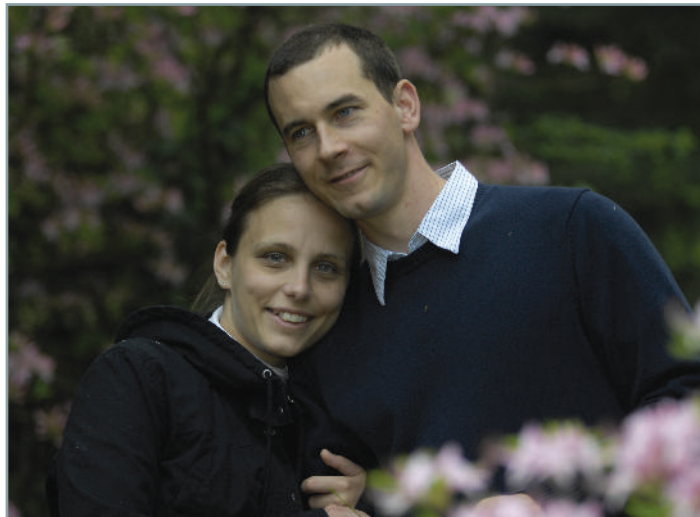
Elkötelezett katolikus családból származom, Szombathelyen nőttem fel. 2007-ben végeztem a Semmelweis Egyetemen általános orvosként, azóta a szombathelyi kórház gyermekosztályán dolgozom. 2012-ben szakvizsgáztam gyermekgyógyászatból. Egy éve vagyok férjnél.

Hogyan kerültél kapcsolatba a FertilityCare Módszerrel?

2012 tavaszán egy rendezvényen vettem részt a Martineum Felnőttképző Akadémián, ahol dr. Veres András püspök atya és a módszer akkor egyetlen magyarországi oktatója tartott előadást. Már akkor megszólítva éreztem magam, és néhány heti gondolkodás után elhatároztam, szeretnék tanulni, hogy a módszer oktatója lehessenek. A másfél éves angol nyelvű képzés elvégzése és a sikeres vizsga után a Creighton Model FertilityCare Módszer végzett oktatója vagyok.

Mit érdemes tudnunk a természetes családtervezés e formájáról?

Bár Magyarországon még újnak számít, az USA-ban az 1970-es évek óta eredményesen alkalmazzák, széles körben elterjedt ez a természetes módszer. II. János Pál 1991-ben a Katolikus Egyház által elfogadottnak nyilvánította. Alapja a termékenység tisztelete, nagyrabecsülése és megértése. A termékenységre úgy kell tekintenünk, mint az egészséges működés egyik folyamatára: értékes ajándék. Fontos, hogy megbecsüljük, megértsük és bölcsen használjuk. A módszer az emberi termékenység és női egészség szempontjából kiemelkedően fontos biológiai jelek megfigyelésén alapul, amely hatékonyan segíti a párokat a várandósság elérésében vagy elkerülésében, továbbá pontos információt nyújt a nők nőgyógyászati egészségére vonatkozóan. Ezen biológiai jelek alapján megállapítható, mikor vagyunk termékenyek vagy terméketlenek. Ugyanakkor, az esetleges nőgyógyászati rendellenességekre szintén ezek a jelek hívhatják fel figyelmünket. Ezáltal válik lehetővé fogamzóképeségünk, valamint nőgyógyászati egészségünk megfigyelése és megőrzése.

Kiknek ajánlod a módszert?

A módszer bárki számára hasznos lehet, akár a fogamzás elkerülését, akár annak létrejöttét szeretnék. Így pároknak, akik családot terveznek épp úgy, mint azoknak, akik meddőséggel küzdenek. Jól alkalmazhatják kismamák a szoptatási időszak során, változókör előtt állók, különböző nőgyógyászati problémákkal küzdők, de mindazok is, akik egyszerűen a házastársi köteléküket szeretnék megerősíteni.

Hány párt oktatsz jelenleg?

Mintegy húsz pár, illetve egyedülálló nő jár vagy járt hozzám kétheti-havi-háromhavi rendszerességgel (a találkozási gyakoriság a pár magabiztosságától függ). Már van köztük olyan is, akiket a módszer elsajátítása segített gyermekük fogadásában. Ugyanakkor több pár használja a módszert hatékonyan a gyermekáldás elkerülésére is, hiszen megfelelő alkalmazás esetén ugyanolyan jó vagy jobb a hatékonysága, mint a mesterséges módszereknek, s mindez mellékhatások, szövődmények nélkül.

A Creighton Módszerhez kapcsolódóan többször hallhatunk a meddőségkezelés egyháziilag ajánlott formájáról. Hogyan segíthet ez a terméketlenséggel küzdő pároknak?

A módszer elsajátítása során a megfigyeléseket egy táblázatban rögzítjük. Az állandó megfigyelés segítségével azt is észrevesszük, ha valami nincs rendben. Az így lejegyzett információk segítségével az erre épülő NaProTechnológia (mint orvostudomány), a testi folyamatokkal együttműködésben értékeli a kialakult állapotot, kezeli a hiányosságokat, rendellenességeket, fenntartja az emberi szervezet ökológiáját anélkül, hogy a természetes termékenységet korlátozná.

Hol olvashatunk részletesebben a módszerről?

A tervezztermeszeten.hu és a csaladtervezo.hu honlapon széleskörű információkat és az oktatók elérhetőségeit is megtalálják az érdeklődők.

B. Markovits Eszter

A Győri Hittudományi Főiskola
Szombathelyi Képzési Központjának
felvételi hirdetménye
a 2014/2015-ös tanévre

A 2014/2015-ös tanévben a következő szakjaink indulnak:

- Hittanár-nevelőtanár egyszakos osztatlan tanári mesterképző szak nappali és levelező tagozaton
- Hittanár-nevelőtanár mesterszakos
- Katekéta-lelkipásztori munkatárs alapszakos

Jelentkezési határidő:
2014. május 31.

A képzések állami ösztöndíjas és önköltséges formában indulnak.

Kollégiumi elhelyezést biztosítunk a szombathelyi II. János Pál Katolikus Kollégium és Szakkollégiumban!

További részletek megtalálhatók az alábbi elérhetőségeken:

Győri Hittudományi Főiskola Szombathelyi Hittanár Szak

9700 Szombathely, Szily János utca 3.
Telefon: 06 30/7566598

E-mail: kyrie@t-online.hu - www.gyhf.hu - www.szakkollegium.martinus.hu

A Szentatya május havi imaszándékai

Általános szándék (Hírközlés): Hogy a hírközlési eszközök az igazság és a béke szolgálatának eszközei legyenek.

Missziós szándék (Mária vezetése): Hogy Mária, az evangelizálás Csillaga vezesse az Egyház küldetését Krisztus minden nemzetnek szóló hirdetésében.

Jelentkezés kántorképző tanfolyamra

A Szombathelyi Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam felvételt hirdet a 2014/2015-ös tanév első évfolyamára. Szeretettel hívják és várják azokat a 12 és 45 év közötti muzikális, jó zenei hallással és ritmusérzéssel, zongora vagy orgona előképzettséggel rendelkező férfiakat és nőket, akik hivatást éreznek a szent zene szolgálatára. Az elméleti előadásokat félévente 7 alkalommal, szombatonként tartják. A gyakorlati orgonaórák a tanárral történő személyes megbeszélés alapján lesznek megtartva.

A képzési idő 4 év, a jelentkezés határideje: **2014. július 31.**

Jelentkezni az alábbi címen, dr. Pem László igazgatónál lehet: Szombathelyi Hittanárképző Főiskola (9700 Szombathely, Szily János utca 3.); Telefon, fax: 94/319-151 (8-14 óráig).

Ugyanezen a címen igényelhető jelentkezési lap és felvételi tájékoztató is. A kitöltött jelentkezési laphoz csatolni kell a helyi plébános ajánlását, valamint egy kézzel írt rövid életrajzot is. Az új kántorképzős jelöltekkel történő személyes találkozás (felvételi vizsga) **2014. augusztus 30-án, szombaton, 9 órakor** lesz a Szombathelyi Hittanárképző Főiskolán.

Humor

A papa órák óta játszik a kisfia villanyvonatával, pedig lassan éjfélre jár. Egyszer csak megszólal a telefon:

– Halló! – hangzik a kagylóból az alattuk lakó hangja. – Nem tudná megmondani, mikor indul az utolsó vonat?

* * *

Szalad az utas a komp felé, hogy elérje. Bedobja a csomagjait, majd egy hatalmas ugrással egyenesen a kapitány előtt landol. A kapitány megjegyzi:

– Ez szép mutatvány volt, de nem ért volna rá akkor beszállni, ha már kikötöttünk?